

Själarna från Skärselden har berättat för mig...

Maria Simmas vittnesbörd
(1915 - 2004)

AMP:s skriftserie Vad händer efter döden?

Översättning 2009: Pater Joseph Maria Nilsson OFMConv
Ave Maria Publikationer - Gråbröderna

Många utvalda troende har under Kyrkans historia fått kunskap om livet efter detta. Gud har tillåtit för vårt andliga bästa att genom de renande själarna uppenbara dyrbar kunskap för att uppnå ett heligt liv, inte sensationella detaljer om Skärselden. Stora gestalter i Kyrkan har undervisat oss enligt den insikt och kunskap de har fått ta emot. Bland dessa personer finns: S:ta Gertrud den Stora (1256 - 1306), S:ta Caterina av Genua (1447 - 1510), författaren till *Traktatet om Skärselden*, Vördnadsvärda Maria Anna av Jesus, Agreda (1602 - 1665), författaren till *Guds Mystiska Stad*, Saliga Anna Maria Taigi (1769 - 1837), S:t Jean Baptist Marie Vianney (1786 - 1859), kyrkoherden av Ars, S:ta Margareta Maria Alacoque (1647 - 1690), som tog emot Jesu Hjärta uppenbarelserna, S:t Johannes Bosco (1815 - 1888), Salesianernas grundare, Saliga Miriam av Betlehem (1846 - 1878), S:t Pio av Pietrelcina (1887 - 1968), Don Giuseppe Tomaselli (1902 - 1989), exorcist, samt Natuzza Evolo från Paravati (född 1924).

I vår tid har en ödmjuk österrikiska vid namn Maria Simma i över femtio år fått undervisning av själar som renas i Skärselden och även varit en offersjäl för dem.

Maria Simma föddes den 5 februari 1915 i Sonntag (Vorarlberg) i Österrike. Tack vare sina tre misslyckade försök att bli ordenssyster fick Maria en gedigen undervisning i tro och andligt liv. Sedan hennes far dog 1947 levde Maria ensam.

Från och med 1940 bad själarna i Skärselden Maria om förbön. På Alla Helgons Högtid år 1953 beslutade sig Maria Simma att hjälpa de avlidnas själar genom ställföreträdande lidande. Hon fick bland annat lida mycket för ett befäl som dött år 1660. De lidanden som Maria gick igenom motsvarade de synder som skulle gottgöras och sonas för. Under de sista åren av sitt liv fick Maria besök av själar från Skärselden två till tre gånger i veckan. Maria Simma avslutade sitt jordeliv den 16 mars 2004 och blev begravd på S:t Josefs Högtid, 19 mars.

Stiftsbiskopen följde noga Maria Simmas andliga erfarenheter och utsåg en präst för andlig urskiljning av dessa märkliga erfarenheter som Maria fick ta emot. Det blev åtskilliga intervjuer under årens lopp och följande översättning är ett urval av dessa frågor och svar.

Dessa texter tillhör

Ave Maria Publikationer – Gråbröderna

Du får gärna kopiera och sprida, men ange källan!

Gåvor som visar din uppskattning (för vidare spridning) **Swish 076 555 84 06**

Maria, skulle du kunna berätta kortfattat om ditt liv?

Redan som liten flicka ville jag bli nunna, men min mor sa till mig att vänta tills jag blev tjugo år gammal. Jag visste att jag inte ville gifta mig. Min mor talade ofta om själarna i Skärselden och redan under skoltiden kände jag att själarna hjälpte mig. Därför insåg jag att jag måste göra allt jag kunde för att hjälpa dem. Efter det att jag slutat skolan trädde jag in hos Jesu Heliga Hjärta Systrarna, men de kunde inte låta mig stanna kvar hos dem på grund av min dåliga hälsa. Redan som liten led jag av sjuka lungor. Föreståndarinnan bekräftade att jag hade en ordenskallelse men föreslog att jag trädde in i en kongregation som inte var så strikt som deras och att vänta några år till. Men jag ville omedelbart träda in i en ännu striktare orden! Efter att ha försökt ytterligare två gånger med samma resultat så förstod jag att det inte var Guds Vilja att jag skulle bli ordenssyster. Det var ett stort lidande för mig att Herren inte hade visat mig vad Han ville av mitt liv. Jag fick vänta i åtta år tills Gud visade mig, vid tjugofem års ålder, att min uppgift var att be och offra för själarna i Skärselden.

Vi var åtta barn hemma och jag började arbeta på gården när jag var femton år gammal. Senare arbetade jag i hushållet hos en jordbrukare i Tyskland. Jag återvände senare hit till Sonntag och arbetade på gården igen. Från det att jag var tjugofem år gammal har själar från Skärselden besökt mig och jag har fått lida mycket för deras befrielse. Nu mår jag bättre fysiskt och så har det fortsatt sedan dess.

Hur började dessa ”besök” av själarna i Skärselden?

Det var mellan tre och fyra tiden på morgonen en dag år 1940. Jag hörde någon i rummet som gick omkring och jag vaknade naturligtvis och försökte se vem som hade kommit in på mitt rum.

Var du inte rädd?

Nej, jag är inte rädd av mig. När jag var liten sa alltid min mor att det var något särskilt med mig eftersom jag aldrig visade någon rädsla.

Kan du berätta om denna händelse?

Jag såg att det var en främling. Han gick fram och tillbaka. Jag frågade honom barskt: ”Hur kom du in här? Vad söker du efter?” Men han bara gick fram och tillbaka i mitt rum som om han inte hade hört mig. Då frågade jag igen: ”Vad håller du på med?” Men han svarade inte och då reste jag mig ur sängen och försökte förgäves ta tag i honom. Men jag tog bara i luften, mannen var försvunnen. Då kröp jag ner i sängen igen och med en gång kunde jag höra honom gå i mitt rum. Jag undrade då varför jag kunde se honom men inte få tag på honom. Jag gick upp igen och det hände samma sak igen. Då var jag så förvirrad att jag inte kunde somna igen. Efter morgonmässan följande dag gick jag till min biktfader och berättade vad jag upplevt på natten. Han sa till mig att om det skulle hända igen så skulle jag inte fråga honom vem han var utan vad han önskar att jag ska göra för honom. Mycket riktigt kom mannen tillbaka och jag frågade honom vad jag kunde göra för honom. Han svarade: *”Låt fira tre Mässor för mig och jag blir befriad”*. Jag förstod då att det var en själ från Skärselden. Min biktfader bekräftade detta och uppmanade mig att aldrig visa bort själar som kommer för att be om hjälp utan ta emot deras bön om hjälp med generositet.

Fortsatte dessa besök efteråt?

Ja, under några år kom endast tre eller fyra själar till mig, särskilt under november månad. Senare kom många fler själar.

Vad är det själarna ber om?

De flesta gångerna ber de om att Mässor ska firas för dem och att få närvara vid dessa Mässor, att man ber Rosenkransen och Korsvägsandakten för dem.

Då kommer den fundamentala frågan:

Vad är ”Skärselden” för något?

Jag skulle vilja påstå att det är en mycket finurlig uppfinning av Gud. För att förstå det bättre vill jag ta ett eget exempel: Föreställ dig att en dörr öppnas en dag och en gestalt av obeskrivlig skönhet uppenbarar sig för dig, en gestalt så skön att du aldrig sett dess like på jorden. Du blir fascinerad men även ängslig över denna gestalt av ljus och skönhet, särskilt när Han visar sin stora kärlek till dig – något du aldrig skulle kunna föreställa dig. Du märker också att Han mycket gärna vill dra dig närmare sig och omfamna dig. Kärlekens eld, som redan brinner i ditt hjärta, uppmanar dig till att kasta dig i Hans armar. Men precis då blir du medveten om att du inte har tvättat dig under en lång tid, att du luktar illa, att du är ful, att din näsa rinner, att ditt hår är smutsigt, att dina kläder är fläckiga och så vidare. När du har detta självmedvetande förstår du att det inte är möjligt att presentera dig för Honom på detta sätt. Först måste jag bli ren, sedan går jag genast tillbaka till Honom!

Då brinner Hans kärlek så våldsamt i dig, så stark och brinnande att väntan att bli ren är outhärdlig. Smärtan av att inte vara hos Honom är som om hjärtat var i lågor, även om det bara varar en kort stund. Den förfärliga smärtan som kommer av att hjärtat brinner är i proportion till den Kärlek som har uppenbarat sig för dig: det är Kärlekens eld.

Detta är Skärselden. Det är den försening som orsakats av vår själsliga orenhet, en försening innan Guds omfamning kan äga rum. Det är en kärlekens eld som får oss att lida på ett outhärdligt sätt, en väntan och längtan efter Kärleken. Det är exakt denna flamma, denna brinnande längtan som renar oss från våra orenheter. Jag vågar säga att Skärselden är en längtans plats, av en oerhörd längtan efter Gud, efter Gud som vi redan har mött och sett men som vår själ ännu inte är förenad med.

Själarna i Skärselden talar ofta med Maria om deras längtan, deras törst efter Gud och deras erfarenhet och hur smärtsam deras längtan är. Det är en verklig ångest för dem.

Rent praktiskt kan man säga att Skärselden är en djup kris som orsakas av Guds frånvaro.

Upplever själarna i Skärselden någon glädje eller något hopp i sitt lidande?

Ja, ingen själ vill komma tillbaka till sitt jordeliv för de har haft en kunskap om Gud som är oerhört högre än vår och därför vill de aldrig komma tillbaka till denna värld's mörker.

Här finns det en stor skillnad mellan lidandet i Skärselden och lidandet på jorden: I Skärselden har man vissheten om att man ska få leva med Gud i evigheten, även om lidandet är förskräckligt, att glädjen över denna framtid är starkare än lidandet själen går igenom i sin rening. Aldrig vill själarna i Skärselden komma tillbaka och leva på jorden igen. Ingenting är ju säkert på denna jord.

Är det Gud som sänder själarna till Skärselden eller är det själarna självmant som vill renas?

Det är själen själv som vill till Skärselden för att renas innan inträdet i Paradiset.

Här måste också påpekas att själarna i Skärselden helt och fullt är överens med Guds Vilja. Som exempel kan sägas att själarna gläder sig över det goda och vill vårt bästa. Själarna har stor kärlek till Gud och även till oss som är kvar på jorden. Själarna i Skärselden är fullkomligt förenade med Guds Ande, eller om man så vill, med Guds Ljus.

I vår dödsstund ser vi Gud i fullt ljus eller på ett diffust sätt?

När vi dör ser vi Gud på ett diffust sätt, men även då är det med en sådan klarhet att det räcker för oss att få en stark längtan.

Naturligtvis är det fråga om ett bländande ljus till skillnad från jordens mörker, och ändå är det inte jämförbart med det ljus som själen ska erfara i Himmelen. Vi skulle kunna jämföra med de erfarenheter som beskrevs i boken *Livet bortom livet* (eng. *Life beyond Life*).

Många människor får erfarenhet i en "fördöd" (koma, hjärtstillestånd, eller annat) vad som finns efter döden och de var så fascinerade att det var en djup kris och vända för dem att återkallas till livet här på jorden.

Vad är Guds Moders roll vad gäller själarna i Skärselden?

Hon besöker dem ofta och tröstar dem. Hon berättar för dem att de varit goda på många sätt och uppmuntrar dem.

Finns det särskilda dagar då Guds Moder befriar själar från reningen?

Ja, särskilt på Juldagen befriar hon många själar från reningens lidande. Men många själar befrias även på Alla Helgons Högtid, Långfredagen, hennes Upptagning till Himmelen (15 augusti) samt Kristi Himmelfärds Dag.

Varför kommer vi till Skärselden? Vad för slags synder får flest själar att komma till Skärselden?

Det är synder mot kärleken till vår nästa, hjärtats hårdhet, motstånd mot andra, skvaller och förtal. Jag har fått veta av själarna att just skvaller och förtal är bland de svåraste synderna som kräver mycket lång rening i Skärselden.

En gång blev jag tillfrågad angående en avliden man och kvinna om de befann sig i Skärselden eller inte. Till allas förvåning svarade jag att kvinnan nu befann sig i Himmelen och mannen var kvar i Skärselden. Kvinnan hade dött efter en abort, medan mannen ofta var i kyrkan och till synes levde ett värdigt och fromt liv. Men jag tänkte att jag kanske hade missuppfattat svaret från själarna och frågade igen om det verkligen var så. Jo, svaret jag fått förut var rätt. Mannen och kvinnan hade dött ungefär vid samma tid. Kvinnan som gjort abort hade fullkomlig ånger innan hon dog och var mycket ödmjuk, medan mannen, fastän så kyrklig och from, alltid hade omdömen om andra människor. Han hade alltid klagat och kritiserat andra. Därför var hans tid i Skärselden mycket lång. Därför är lektionen denna: att aldrig döma någon utifrån yttre omständigheter.

Andra synder mot kärleken är att stöta ifrån oss människor vi inte känner, att inte förlåta andra människor, att inte leva i frid med andra och att bära agg mot andra i vårt hjärta.

En kvinna jag kände mycket väl kom till Skärselden och hon fick lida oerhört mycket. Orsaken till detta ohyggliga lidande var att hon haft en vän som hon haft stort motstånd till. Trots att orsaken till grälet var hennes eget, kunde hon inte befria sig från det och tänkte på det år efter år. När hennes väninna med jämna mellanrum kom till henne och bad henne att de skulle bli vänner igen, vägrade hon kategoriskt. Till och med på sin dödsbädd vägrade hon att sluta fred med sin gamla väninna. Därför led hon nu på detta förfärliga sätt i Skärselden och kom för att be mig om hjälp. Av detta förstår vi att det är mycket alvarligt att vara oförsonlig mot andra och att gå och älta andras fel och brister. Vad gäller det vi säger så kan man aldrig påpeka nog hur

alvarligt det är i Guds ögon när vi kritiserar andra och uttalar hånfulla ord. Kärlekslösa ord kan döda människor, men ett uppmuntrande ord kan hela en människa.

Finns det vägar för att komma direkt till Himmelen?

De som har ett gott hjärta, är goda mot alla. För kärleken döljer många synder, som Aposteln Paulus säger.

Vad kan vi då göra för att undvika Skärselden och komma direkt in i den eviga glädjen?

Vi kan göra mycket för själarna i Skärselden och de kan göra mycket för oss. Det är nödvändigt att vara mycket ödmjuk. Ödmjukheten är det största vapnet mot den Onde. Ödmjukhet bryter ner det onda. Jag vill gärna citera en vacker historia från Fader Berlioux mycket goda bok om Skärselden. Boken handlar bland annat om den hjälp som själarna ger de människor som ber för dem. Det var en person som särskilt hade vigtt sitt liv åt att be för själarna i Skärselden. När hon själv låg inför döden blev hon våldsamt attackerad av djävulen, som såg att hon var på väg bort från honom och att han inte skulle vinna hennes själ. Det verkade som om hela helvetets avgrund skulle anfalla henne med sina onda härskaror. Den döende hade kämpat med stor ansträngning mot dessa anfall när hon plötsligt såg okända personer som lyste av skönhet och uppfyllde hennes lägenhet. De onda andarna var tvungna att fly och de lysande gestalterna kom närmare hennes dödsbädd med ord av uppmuntran och tröst. Den döende blev mycket lugn och glad och frågade vem de var. De lysande gestalterna svarade: *”Vi är invånare i Himmelen som tack vare din hjälp blivit förda in i den eviga glädjen och som nu i gengäld kommer med tacksamhet för att hjälpa dig över evighetens tröskel från denna tåredal in till lyckan i den Eviga Staden.”* Kvinnan dog i frid och blev mottagen med ära och hyllningar i Himmelen av alla dem som hon befriat från Skärselden genom sina förböner och offer. Måtte vi en dag få samma lycka! Man måste påpeka att de själar som vi hjälpt i Skärselden är mycket tacksamma. Jag rekommenderar att göra erfarenhet av detta. De hjälper oss och de känner till våra behov och kan utverka många nådegåvor åt oss.

Maria, när vi tänker på den gode rövaren, Dismas, som korsfästes vid Jesu sida, vad gjorde han egentligen för att Herren skulle lova honom att samma dag få komma till Paradiset?

Den gode rövaren accepterade med ödmjukhet sitt lidande genom att säga att det han fick genomlida var rättvist. Han uppmanade även den andre rövaren att också acceptera sitt lidande. Dismas fruktade Gud, dvs. han var ödmjuk.

Maria berättade i detta sammanhang om hur en god gärning kunde sona ett syndfullt liv på en mycket kort tid.

Jag kände en tjuugoårig man som levde nära min by. Byn skadades svårt år 1954 av kraftiga snöskred, som dödade många av byns invånare. En kväll befann sig den här unge mannen i sitt föräldrahem när ett kraftigt snöskred slog ner nära huset. Han hörde skrik och rop om hjälp. Den unge mannen sprang omedelbart ut ur huset för att försöka undsätta de drabbade. Men mannens mamma, som också hörde ropen om hjälp, försökte stoppa honom vid dörren och sa: *”Nej, gå inte, låt andra hjälpa dem. Det är för farligt. Jag vill inte att du också ska dö!”* Men den unge mannen var övertygad om att han ville försöka rädda dem och svarade sin mor: *”Jo, jag måste gå. Jag kan inte låta dem dö på detta sätt”* Men när han sprang ut ur huset kom ytterligare ett snöskred och han omkom. Två dagar senare visade han sig för mig under natten och bad mig att låta fira tre Mässor för hans själ: *”för då kommer jag att bli befriad från Skärselden”*. Jag gick och berättade detta för hans familj och vänner. De förvånades över att höra att han kunde bli befriad från Skärselden efter endast tre Mässor firade för hans själ. En av hans vänner sa till mig: *”Jag skulle inte ha velat vara på hans plats när han dog, om du bara hade sett allt ont han hade gjort i sitt liv!”*

Senare berättade den unge mannen för mig: *”Jag utförde en akt av ren kärlek genom att riskera mitt liv och offra det för dessa drabbade människor, och det är just för detta som Herren välkomnade mig efter så kort tid in i Himmelen. Ja, det är sant, kärleken döljer en myckenhet av synder.”*

Genom denna händelse kan vi tydligt se hur en enda akt av osjälvisk kärlek var tillräcklig för att rena den unge mannen från ett liv i synd och Herren tog till vara denna plötsliga akt av kärlek och kallade till sig mannens själ. Enligt Maria var det inte säkert att mannen överhuvudtaget hade fått en andra chans för att visa en så pass stor akt av kärlek och att han hade blivit en mycket ond man. Herren, i sin

stora barmhärtighet, kallade på mannen i det bästa möjliga ögonblick, i det renaste ögonblicket på grund av den akten av osjälvisk kärlek.

De Tre Gyllene Nycklarna till Himmelen

Maria berättade även om en annan händelse som visar hur Herren uppskattar enkla akter av godhet. En dag visade sig en kvinnas själ för mig med en hink i handen. *"Vad gör du med den hinken?"* frågade jag. *"Hinken är nyckeln för mig till Himmelen"*, svarade hon. *"Jag bad inte mycket under mitt liv och jag gick sällan till kyrkan. Men en gång före jul städade jag gratis en fattig gammal kvinnas hus. Det var min väg till frälsningen."* Detta vittnesbörd är beviset på att allting beror på kärleken.

Det är också viktigt när vi närmar oss döden att överlåta sig åt Guds Vilja. Maria Simma berättade en underbar historia om en fyra barns mor som låg för döden. Istället för att motsätta sig döden med bitterhet och vrede, sa den döende kvinnan till Herren: *"Jag accepterar att dö eftersom det är Din Vilja och jag överlåter mitt liv i Dina händer. Jag överlåter också mina barn åt Dig, för jag vet att Du ska ta hand om dem."* Tack vare denna kvinnas starka förtröstan till Gud kom hon direkt till Himmelen, utan att först behöva renas i Skärselden. Vi kan därför säga att kärlek, ödmjukhet och överlåtelse till Gud är de tre gyllene nycklarna som tillåter oss att komma direkt in i Himmelen.

Vilket är det bästa sättet att hjälpa själarna i Skärselden?

Att Mässan firas för dem är absolut det bästa sättet.

Varför just Mässan?

Därför att Mässan är Kristus som offerar sig själv av kärlek till oss. Kristi offer av sig själv till Fadern är det underbaraste och vackraste offret som existerar. Prästen representerar Kristus och det är Kristus själv som bär fram sig själv och offerar sig för oss i Mässan. Effekten av Mässans firande för en själs befrielse från reningen är beroende av den själens uppskattning av Mässan under sitt jordeliv. Om de deltog i Mässan under sin livstid med vördnad och hängivenhet och om de deltog i Mässan under veckodagarna, när de hade möjlighet till detta, kommer de att befrias från Skärselden eller få lättnad i sin rening när Mässan firas för dem.

Det är viktigt i detta sammanhang att påpeka betydelsen av att vi går till Mässan och att uppmana barnen att delta i Mässan, om vi vill att de ska bättra sig och gå den goda vägen.

Ingen förälder eller kateket kan ge barnen den nåd som de får av Herren själv under Mässan och genom den Heliga Kommunionen.

Jag vill tillägga, säger Maria Simma, att själarna i Skärselden mycket tydligt kan se sin begravning och är medvetna om vi verkligen ber för deras själar eller inte. De döda får kunskap om huruvida vi deltog i begravningen bara för att visa att vi var närvarande eller för att be för deras själ. Själarna har berättat för mig att de efterlevandes tårar inte hjälper dem på något sätt, endast bön hjälper för deras lindring och befrielse. Många själar har klagat för mig att folk bara deltar i begravningen men inte ber en enda bön för dem. Många faller också tårar för de döda, men dessa tårar är till ingen nytta för själarna i Skärselden.

Maria Simma vill här tillägga något angående betydelsen av Mässan. Den helige kyrkoherden av Ars, Johannes Maria Vianney, gav följande exempel till sina församlingsmedlemmar. ”En god präst förlorade plötsligt en vän och han bad för den avlidnes själ. En dag, uppenbarade Gud för prästen att hans väns själ nu renades i Skärselden och led fruktansvärt. Den helige prästen tänkte då att han inte kan göra något som har större värde än att offra den Heliga Mässan för sin väns själ. Vid konsekrationen tog prästen Hostian i sina händer och bad: *’Evige och Helige Fader, i Dina händer är min väns själ i Skärselden och i Din tjänares fattiga händer är Din Sons Jesu Kropp. O gode och barmhärtige Fader, befria min vän medan jag offerar Din Son till Dig med alla Hans ärorika lidandes och döds förtjänster.’* Prästens bön blev hörd och vid elevationen såg han sin väns själ komma in i Himmelen, strålande av ära. Gud hade accepterat offret. Så mina kära, när vi önskar att våra nära och kära ska befrias från Skärseldens rening, låt oss göra på samma sätt. Låt oss offra, genom det Allraheligaste Mäsoffret, Guds älskade Son, med alla Hans lidandes och döds förtjänster och Gud kommer inte att kunna vägra oss något.”

Ett annat mycket effektivt medel för att hjälpa själarna i Skärselden är att uppoffra våra egna lidanden, vår botgöring, våra frivilliga uppoffringar som fastor, självförnekelse och liknande, och

naturligtvis, alla övriga lidanden som vi inte har valt, som sjukdom, sorg och övergivenhet...

Du har ett antal gånger blivit ombedd att lida för själar i Skärselden för att befria dem. Kan du berätta något om dina erfarenheter vid dessa tillfällen?

Den första gången detta hände var för en kvinna som frågade om jag var villig att genomgå kroppsligt lidande för hennes befrielse under tre timmar. Själen tillade att jag efteråt skulle kunna återgå till mina vanliga sysslor. Jag tänkte att om det bara var för tre timmar så var det inte svårt att acceptera. Men de tre timmar som jag genomgick detta lidande tycktes mig som tre dagar, så fruktansvärt var lidandet. När smärtorna försvann tittade jag på min klocka och det hade bara gått tre timmar. Själen förklarade för mig att genom att jag frivilligt accepterade detta lidande under tre timmar, så hade jag befriat henne från tjugo års lidande i Skärselden.

Hur kommer det sig att lidandet under tre timmar kan gottgöra för tjugo års lidande som den själen skulle ha genomlidit? Vilket värde hade ditt lidande som inte Skärseldens lidande har?

Allt lidande på denna jord har olika värde. När man lider här under jordelivet kan man växa i kärleken och man kan förtjäna förtjänster genom att lida tålmodigt. Så är det inte med det renande lidandet i Skärselden som endast hjälper själen att renas från synden. På jorden kan man få all nåd från Gud och man har friheten att välja.

Detta är mycket uppmuntrande för det ger vårt lidande en särskild betydelse därför att allt lidande som vi offerar till Gud, frivilligt eller inte, allt lidande, även det minsta, som exempelvis sjukdom, sorg, besvikelser, bitterhet och så vidare, om vi accepterar dem med tålamod och ödmjukhet, kan detta lidande bli till en oerhörd kraft för att hjälpa själarna.

Det viktigaste är att förena våra lidanden med Jesu lidanden och lägga dem i Marias välsignade händer, för hon vet hur dessa förenade lidanden bäst ska användas. Vi vet inte som Guds Moder vilka de viktigaste behoven runt omkring oss är.

Om vi gör detta offer ska Guds Moder säkerligen kompensera oss i vår dödsstund.

Därför är det viktigt att vi i allt lidande förstår och tröstar oss med att allt det lidande som vi framburit som offer kommer att bli vår största och dyrbaraste skatt i det tillkommande livet.

En annan viktig bön för själarna är *Korsvägsandakten – Via Crucis*. Genom att begrunda Kristi lidanden börjar vi mer och mer avsky synden och önska alla människors räddning. Denna disposition i den som ber ger stor tröst åt själarna i Skärselden.

Karmelitpatern Hermann Cohen (Augustin-Marie av Sakramentet, 1820 - 1871) fick i en av sina privata uppenbarelser veta att hans moder var i Himmelen, tack vare att sonen bad korsvägsandakten.

Även de s.k. *Birgittas Femton Böner*, rekommenderas på det varmaste av själarna i Skärselden.

Dessa har hittills blivit publicerade två gånger genom Ave Maria Publikationer på svenska: *De Femton Bönerna till Den Lidande Kristus* (6000 exemplar år 2004) samt i *Marie Obefläckade Hjärtas Kärleksflamma* (10000 exemplar år 2009). Övers. anm.

Birgittinoblaterna har i Sverige gett ut en folder med *Heliga Birgittas Femton Böner* samt *Heliga Birgittas Sju Fader Vår*.

Här ska tilläggas att något mycket viktigt: själarna i Skärselden kan inte göra något för att lindra det lidande som reningen innebär. Om de levande överger dem och inte ber och offrar för dem, så är de helt övergivna. Därför är det så viktigt att vi använder oss av den oerhörda kraft som var och en av oss innehar för att hjälpa och befria själarna i Skärselden.

Om jag såg ett barn falla från ett träd och skadas svårt, skulle någon då överväga att *inte* hjälpa barnet? Naturligtvis skulle man göra allt man kunde för det skadade barnet.

På samma sätt bör vi ta till vårt hjärta alla dessa själar som väntar på vår hjälp och som är fullständigt beroende av våra offer och böner för att få lindring från deras lidanden. Här har vi det bästa sättet att visa kärlek.

Jag tänker på den gode samariten i Evangeliet som såg en halvdöd man vid sidan av vägen. Den skadade mannen var helt beroende av de förbipasserandes omsorg och hjälp.

Varför är det omöjligt att få förtjänster i Skärselden, medan man under sitt jordeliv alltid har möjlighet att få dem?

Därför att efter döden slutar man helt att få förtjänster (man behöver inte tron längre – direkt efter döden får man se allt som det verkligen är. Övers. anm.).

Medan man lever på jorden har man alltid möjlighet att gottgöra för det som man gjort fel. Det är inte möjligt efter döden. Själarna i Skärselden har en ”helig avund” över denna möjlighet som vi som lever på jorden fortfarande har. Även änglarna har denna ”avund” på oss, för vi har möjlighet att växa i helighet medan vi fortfarande är här på jorden. Men tyvärr så är det ofta så att så fort lidandet visar sig då gör vi uppror inom oss och vill inte acceptera det och leva väl med lidandet.

Hur kan man ta till sig lidandet så att det bär frukt?

Lidandet är det största beviset på Guds kärlek och om det offras väl kan det rädda många själar.

Hur kan man acceptera lidandet som en gåva och inte som vi ofta gör, som ett straff?

Det är nödvändigt att offra allt till den Saliga Jungfrun Maria för hon vet bäst vem som är i behov av lidandets offer för att bli frälst.

År 1954 drabbades flera byar nära den by där Maria Simma bodde av förödande snöskred. När Marias by plötsligt hotades av ett stort snöskred, stoppades detta på ett mirakulöst sätt precis utanför byn. Själarna från Skärselden berättade då för Maria att i byn hade bott en kvinna som varit svårt sjuk i trettio år och dessutom fått lida oförrätter av flera ogudaktiga människor. Kvinnan hade ödmjukt offrat sitt lidande för byns välgång. Byn hade skonats från snöskred tack vare den kvinnans offer av sitt lidande, som hon uthärdat med stort tålamod. Maria Simma tillade att den kvinnan inte hade haft denna möjlighet att rädda sin by om hon varit fri från lidanden. En mycket viktig lärdom från själarna är att när man uthärdar lidanden med tålamod så kan man rädda fler själar från att gå förlorade än genom bön.

Vi ska inte se lidandet som om det alltid vore straff eller tillrättavisning från Gud. Lidandet kan alltid accepteras som gottgörelse för både våra egna som för andras synder och underlåtelser. Vår Herre Jesus Kristus var oskyldig, men Han led mer än någon annan och för våra synders skull.

Endast i Himmelen ska vi få full kunskap om vad vi har uppnått genom lidanden som vi uthärdat med tålamod i förening med Kristi lidanden.

Blir inte själarna i Skärselden upproriska någon gång under det lidande de måste erfara under sin rening?

Nej, de önskar bara att bli renade och förstår att lidandet är nödvändigt.

Vilken betydelse har ångern vid dödsstunden?

Ånger är mycket viktig. Synder som bekänts är förlåtna men syndens konsekvenser kvarstår. För att åtnjuta fullständig avlat i dödsstunden, vilket gör att man kommer direkt in i Himmelen, är det nödvändigt att man är helt fri från varje bindning till det jordiska eller dragning till synden.

Maria Simma blev en gång ombedd av en död kvinnas släktingar att fråga om hon befann sig i Helvetet eller i Skärselden. Man trodde att hon gått förlorad på grund av sitt syndiga liv. Kvinnan föll från ett tåg och blev överkörd och dog. Den döda kvinnans själ berättade för Maria Simma att hon lyckades fly undan domen till Helvetet på grund av att hon i dödsstunden sagt till Gud: *"Du gör väl som tar tillbaka min själ så att jag inte har möjlighet att förolämpa Dig mer!"* Dessa ord utplånade hennes synder. Detta är mycket viktigt då det visar på att en enstaka akt av djup ödmjukhet och ånger vid dödsstunden räddar oss. Kvinnans själ kom ändå till Skärselden, men hon räddades från att bli evigt fördömd i Helvetet, dit hon egentligen var dömd till på grund av sitt orena och onda leverne.

Vid dödsstunden finns det något moment där själen kan vända sig direkt till Gud före den kommer in i evigheten, en tid mellan det som verkar vara död och den definitiva döden?

Ja, Herren ger varje själ några minuter att ångra sina synder och att avgöra om man vill acceptera att komma till Gud eller inte. Under denna korta tid ser man sitt liv igen som i en film.

Jag kände en man som trodde på Kyrkans föreskrifter och bud men inte i det eviga livet. En dag insjuknade han allvarligt och kom i koma. Han såg då sig själv i ett rum med en massa svarta tavlor på vilka alla hans gärningar var skrivna, de goda som de onda. Sedan försvann tavlorna tillika med väggarna i rummet och allt var

obeskrivligt vackert. Han vaknade sedan upp ur koman och beslöt sig för att fullständigt ändra sitt liv.

Denna episod liknar det som många andra har berättat om och som bland annat finns beskrivet i boken *Life beyond life*. Boken berättar om att de som fått en kort erfarenhet av det övernaturliga ljuset efteråt inte kan leva som förut.

Uppenbarar sig Gud vid dödsstunden för alla själar med samma intensitet?

Varje själ får kunskap om sitt eget liv och om det framtida lidandet, men det är inte samma för alla. Intensiteten av Herrens uppenbarelse är beroende av varje själs liv.

Har Djävulen någon makt att angripa oss vid vår dödsstund?

Ja, men varje människa har nåden att kunna stå emot honom. Om man inte ger sitt samtycke till den Onde, då kan han inte göra något.

När man känner att döden närmar sig, vilket är det bästa sättet att förbereda sig på?

Att överlåta sig helt och fullt åt Herren, att offra allt till Honom och vara glad i Gud.

Hur ska vi förhålla oss till någon som dör och vad är det bästa vi kan göra för en döende människa?

Be mycket och hjälpa den döende att förbereda sig för döden. Säg sanningen till en döende människa och gör allt för att den döende tar emot Kyrkans Sakrament (bikt, smörjelsen och sista vägkosten, dvs. Kommunion).

Vilket är det bästa råd man kan ge till någon som uppriktigt önskar bli helig?

Att vara verkligen ödmjuk, att helt glömma sig själv och allt vad högmod är, som är Djävulens allra farligaste snara.

Är det möjligt att be Herren att Han låter oss gå igenom Skärselden här på jorden istället för efter döden?

Ja, det är möjligt. En präst och en liten flicka var på sjukhuset samtidigt. Flickan berättade för prästen att hon bett vår Herre att få lida allt som var nödvändigt på denna jord för att sedan få komma in direkt i Himmelen efter döden. Prästen svarade att han inte vågade be om något sådant. I närheten var en ordenssyster som hörde

konversationen. Flickan dog först och strax efteråt dog prästen. Prästen uppenbarade sig för ordenssystemen och berättade: *”Om jag hade haft samma tillförsikt som flickan hade jag också fått komma direkt in i Himmelen!”*

Finns det olika nivåer i Skärselden?

Ja, det finns en stor skillnad på det moraliska lidandet i Skärselden. Varje själ får gå igenom ett unikt lidande. Det finns tusentals olika sorters lidande i Skärselden.

Har själarna i Skärselden kunskap om vad som händer i världen?

Ja, många saker får de veta, men inte allt.

Kan själarna tala om vad som ska hända här på jorden?

De kan berätta att något ska hända, men säger inte direkt vad det är. De säger bara till mig vad som är nödvändigt för någons omvändelse.

Är lidandet verkligen mer smärtefyllt i Skärselden än vad det är på jorden?

Ja, men endast på ett symboliskt sätt. Det är mer smärtsamt för själen.

Besöker Jesus någonsin själarna i Skärselden?

Ingen själ har någonsin sagt det till mig. Det är Guds Moder som kommer till dem. En gång frågade jag en själ i Skärselden om det var denna själ som letade efter själen som jag hade frågor om. Men hon svarade mig att det var Guds Moder som gav henne den upplysning jag behövde. Övriga helgon besöker heller inte Skärselden, men det gör däremot änglarna. Den främste Ärkeängeln Mikael besöker Skärselden och varje själ har sin Skyddsängel vid sin sida även i Skärselden.

Vad gör Skyddsängeln i Skärselden?

De hjälper själen att bära det renande lidandet och tröstar själen. Själarna kan se sina Skyddsänglar.

Många tror idag på reinkarnation. Vad säger själarna om detta?

Själarna säger mig att Gud endast ger oss ett liv.

Många påstår att ett jordeliv inte är nog för att lära känna Gud och att verkligen kunna omvända sig. Man säger också att detta inte är rättvist. Vilket svar skulle du ge på dessa påståenden?

Varje själ har en inre tro, även om inte alla praktiserar sin tro, kan de erkänna Guds existens. Det finns inte en enda människa på jorden som

är en fullständig ateist, oavsett vad de påstår. Varje människa har ett samvete som Gud har gett oss och en inre kunskap. Självklart har var och en olika nivåer av samvete och inre kunskap, men oavsett gradskillnad, har alla förmågan att urskilja mellan gott och ont. Med denna kunskap kan varje människa uppnå den himmelska saligheten.

Vad sker med dem som begår självmord?

De själar som besöker mig är i Skärselden och hittills har jag aldrig fått kontakt med någon som begått självmord och är fördömd. Men detta betyder inte att det inte finns någon av dessa i Skärselden. Somliga själar talar om för mig att vissa människor som varit nära dem på jorden är ännu mer skyldiga därför att de helt likgiltigt har spridit dåliga rykten och talat illa om andra människor.

Naturligtvis ångrar sig de som begått självmord och vi får inte glömma att dessa personer ofta är sjuka. Varje själ ångrar sig då de ser allt i Guds ljus, för då får de se all den nåd som Gud skulle ha gett dem för att kunna klara av sina liv. De får se all tid som skulle återstå för dem att leva och alla de själar som de hade kunnat hjälpa genom att offra resten av sina liv åt Gud. Vad som ger dem det största lidandet för det som varit är medvetenheten om det goda de kunde ha utfört om de inte hade förkortat sina liv på denna jord. Men om orsaken är sjukdom så tar naturligtvis Herren hänsyn till detta.

Har du någonsin fått besök av någon själ i Skärselden som har dött av droger och överdos?

Ja, och de var inte förtappade men var tvungna att lida i Skärselden.

Vad ska man svara personer som säger sig lida så mycket att de hellre skulle vilja dö?

Det händer ganska så ofta att man hör det och jag brukar svara dem att de ska be på följande sätt: *"Min Gud, jag offrar mitt lidande för själarnas frälsning."* Ett sådant sätt att be uppväcker tro och mod i lidandet. Tyvärr är det ytterst få som ber på detta sätt idag och har den offrande inställningen. Det är också viktigt att påpeka till alla som lider att genom att offra sitt lidande förökas deras glädje i Himmelen. I Himmelen finns det otaliga sätt att vara salig och var och en av dem är fullkomlig salighet. Varje längtan är fullkomligt uppfylld i Himmelen och varje själ är medveten om att han eller hon inte kunde förtjäna en större lycka.

Har själar som tillhört andra religioner, exempelvis judar, någonsin besökt dig?

Ja och de är också oerhört lyckliga. Den som lever sin tro väl är i frid, men det är genom den katolska tron som man kan förtjäna ännu mer för Himmelen.

Finns det någon religion som inte är bra för själen?

Nej, men det finns många religioner på jorden. Närmast den katolska tron är de ortodoxa och protestanter. Det finns många protestanter som ber Rosenkransen. Men man ska varna för sekter för de är extremt farliga och man ska absolut gör allt man kan för att lämna dem.

Finns det präster i Skärselden?

Ja tyvärr, många präster befinner sig i Skärselden. De har inte hjälpt de troende att ha tillbörlig respekt för Kristi verkliga närvaro i Eukaristin och därför blir allt liv i tron lidande. Många prästsjälar är i Skärselden för att ha bitt för lite, vilket gjorde att deras tro blev allt mindre. Men vi får inte glömma att också många präster kommer direkt in i Himmelen.

Enligt Simma straffas de biskopar och präster efter döden mycket hårt som infört eller uppmuntrat till bruket att ta emot Kommunionen i handen. (Obs! Ett flertal mystiker påpekar att handkommunion är emot Herrens Vilja och därför ett missbruk! Övers. anm.)

Den kända *Akitabönen* (sid. 101 i *Kärleksflamman*) som nunnorna i ett japanskt kloster bad dagligen och Guds Moders uppenbarelser för Syster Agnes Katsuko Sasagawa år 1973, har för många ökat förståelsen för Sakramentets helighet.

Guds Moder förmanade Syster Agnes att aldrig ta emot Herrens Allraheligaste Kropp i handen utan endast direkt i munnen från prästens hand!

Guds Moder uppmanade på ett mycket allvarligt sätt alla troende att endast praktisera mottagandet av Kommunionen i munnen. Uppenbarelserna godkändes år 1984.

Dåvarande Kardinal Ratzinger (Påven Benedikt XVI) påpekade att Akitauppenbarelserna är ett förtydligande av uppenbarelserna i Fatima.

Maria Simma berättar vidare: Jag kan inte glömma en präst vars hand var alldeles svart och jag frågade varför, han svarade: ”Jag skulle ha

välsignat mer! Tala om för alla präster du möter att de borde välsigna mer: detta ger mer välsignelse och driver ut ondskans makt.”

Vilket råd skulle du ge en präst som verkligen vill leva enligt Guds Hjärta?

Jag skulle råda honom att be mycket till den Helige Ande och att dagligen be Rosenkransen.

Finns det även barn som renas i Skärselden?

Ja, men för dem varar Skärselden inte särskilt lång tid och är inte så smärtsam, för de har inte samma urskilningsförmåga som en vuxen.

Den yngsta själ som någonsin besökt mig var endast fyra år gammal när hon dog. Hon och hennes tvillingsyster hade fått varsin docka i julklapp. Hennes docka gick sönder och när hon såg att ingen la märke till det så bytte hon ut sin trasiga docka mot sin systers docka. Hon visste mycket väl att detta skulle såra hennes syster och att detta var fel och orätt. På grund av denna gärning renades hon i Skärselden.

Barn har ofta ett mer aktivt samvete än vad vuxna har och det är nödvändigt att man fostrar dem i synnerhet till att inte ljuga. Man måste tidigt forma barnens känslighet. Särskilt ska föräldrar hjälpa sina barn i att forma deras samveten genom att ge ett gott exempel, vara goda förebilder, vilket är det viktigaste i uppfostran av barn. Sedan kommer bönen. Föräldrar ska välsigna sina barn och lära dem Guds vägar.

Har någon själ som utövat vissa perversioner under sitt jordeliv, exempelvis levt ett mycket okyskt liv, besökt dig?

Alla själar som kommer till Skärselden renas från något och lider oerhört under denna rening. I alla perversioner är den Onde närvarande, särskilt hos dem som utövar homosexualitet.

Vilket råd ger du dem som är frestade att leva ut sin homosexualitet och har denna tendens?

Jag skulle råda dem att be mycket, för endast genom bön får man kraft att övervinna alla tendenser som inte är enligt Guds Vilja. Man ska be till Ärkeängeln Mikael som har den största kraften att slå ner Djävulen.

Vilka hjärtats inklinationer kan leda oss till att gå förlorade, dvs. hamna i Helvetet?

Det är när vi inte vill komma till Gud, när vi säger ett absolut: *"Jag vill inte!"*

På en tågresa var det en man bredvid mig som oupphörligen kritiserade Kyrkan och prästerna och förolämpade Gud i sitt tal. Jag sa då till honom att han inte har rätt att tala på det viset och att han skulle sluta häda. När jag steg av tåget bad jag till Gud med följande ord: *"Herre, tillåt inte att denna själ går förlorad!"* Några år senare fick jag besök av denne mans själ och han berättade för mig att han var på väg till evig fördömelse och att han blev räddad endast på grund av min förbön för honom.

Det är oerhört viktigt för oss att vi blir medvetna om att en enkel bön från hjärtat för någon kan hindra en person från att hamna i Helvetet, för det är högmod som leder till Helvetet. Högmod är att envist alltid säga nej till Gud. Våra böner kan hjälpa en döende människa till att visa en akt av ödmjukhet inför Gud och även den minsta akt av ödmjukhet har en sådan kraft att den kan rädda oss från att gå förlorade.

En själ berättade för mig: *"Genom att inte lyda trafikreglerna omkom jag omedelbart i en olycka i Wien."* Jag frågade henne: *"Var du redo för evigheten?"* Hon svarade: *"Nej, jag var inte redo, men Gud ger två eller tre minuter för ånger till dem som inte syndat mot Honom genom öppet trots eller ondska. Endast de som vägrar att ångra sig blir evigt fördömda."*

Denna själ berättade också följande: *"När någon dör i en olycka brukar folk säga att den personens timma för att dö hade kommit. Detta är inte sant, för det kan bara sägas om en person som dör när det inte är hennes fel. Men enligt Guds planer kunde jag ha levt i ytterligare trettio år och på så sätt levt hela min livstid."* Av detta vittnesbörd från en själ förstår vi att man inte ska utsätta sig för fara, om det inte är nödvändigt.

En gång visade sig en doktor för mig och klagade över att han led i Skärselden på grund av att han hade förkortat en patients liv genom en injektion för att denne inte skulle lida mer. Läkaren sa att lidandet som uthärdas med tålmod har ett oerhört värde för själen. Vi är förpliktade att lindra svåra lidanden, men vi har inte rätt att förkorta någons liv genom kemiska medel eller dylikt.

En annan gång berättade en själ för mig: *”Jag fick lida trettio år i Skärselden för att jag inte tillät min dotter att gå i kloster.”*

Men är det möjligt för någon att säga nej till Gud när man ser Honom i dödsstunden?

En man talade om för mig att han inte ville till Himmelen för att Gud tillåter orättvisor i världen. Jag svarade honom att det inte är Gud som är orättvis utan människan. Mannen svarade: *”Jag hoppas att få se Gud efter min död så att jag kan slå till Honom med min yxa.”* Den mannen hyste ett stort hat till Gud. Gud tillåter att vi är fullständigt fria i vårt val. Naturligtvis kunde Gud förhindra denna frihet, men det gör Han inte.

Gud ger alla människor stor nåd för att kunna omvända sig under jordelivet och i dödsstunden, även för dem som levt ett liv i syndens mörker. Om vi uppriktigt ber om förlåtelse så kan vi självklart bli räddade.

Jesus säger ju i Evangeliet att det är svårt för rika att komma in i Himmelriket. Har du någon erfarenhet av detta?

Ja, men om de som är rika utför goda gärningar, barmhärtighetsgärningar och utövar kärlek till nästan, så kan de naturligtvis komma till Himmelen.

Vad kan du säga om spiritism och åkallandet av de dödas andar, exempelvis när man får bord att röra sig etc.?

Det är inte bra att syssla med sådant. Det är ofta Djävulen som får bordet att röra sig. Det är viktigt idag att varna alla att inte praktisera spiritism i någon form. Tyvärr, tycks intresset för spiritism mm. bara öka. Vårt enda intresse för de döda ska vara att be för dem.

Finns det en skillnad mellan vad du upplever med de dödas själar och utövandet av spiritism?

Det är inte rätt att kalla på de dödas själar. Jag ber dem inte att komma till mig, det är själar som kommer till mig med Guds tillåtelse. Spiritism innebär att man kallar på de dödas själar, men det är Djävulen som kommer, och han föreställer då den själ man kallar på. Den Onde visar sig då och då under förklädnader utan att man har kallat på honom.

Har du själv fått erfara att den Onde har lurat dig genom att föreställa en själ från Skärselden?

Ja, en gång kom en själ till mig och sa: *"Välkomna inte själen som visar sig efter mig, för han kommer att begära för mycket lidande av dig. Det skulle bli för mycket för dig och du kommer inte heller att kunna utföra det som han ber dig att göra."* Detta gjorde mig misstänksam. Jag kom ihåg vad min kyrkoherde sagt till mig. Han hade uppmanat mig att välkomna alla själar med samma generositet. Jag var van att lyda min kyrkoherde, så jag tänkte: *"Kunde inte detta vara Djävulen och inte en själ från Skärselden? Den Onde som hade förklätt sig till en renande själ?"* Jag sa då till mannen: *"Om du är Djävulen, försvinn!"* Han försvann med ett skrik. Det visade sig att själen som besökte mig efteråt verkligen var i behov av min hjälp och det var synnerligen viktigt för honom att besöka mig och för mig att lyssna på vad han hade att säga.

Om Djävulen visar sig hjälper då vigvatten för att få honom att fly?

Vigvatten gör honom verkligen upprörd och han flyr ofta när man stänker det mot honom eller gör korstecknet med vigvatten.

Maria, du är inte bara känd i tysktalande länder utan även utanför Europa. Hur kommer det sig att man erkänt din övernaturliga erfarenhet som autentisk?

Det började när själar från Skärselden bad mig framföra sin begäran av familjemedlemmar att återlämna ägodelar eller pengar som de avlidna under sitt jordeliv förskaffat sig på ett oärligt sätt. Många förklarade att de skulle bli befriade från Skärselden så fort dessa pengar eller ägodelar återlämnats till sin rätta ägare.

Släktingar till avlidna blev mycket förvånade över Marias exakta kunskap om land, föremål och pengar som förskaffats på ett oärligt sätt, att hon snart blev mycket känd.

Har Kyrkan på ett officiellt sätt erkänt denna andliga förmåga som du utövar för själarna i Skärselden och för dem som är engagerade i ditt apostolat?

Biskopen har uppmanat mig att fortsätta så länge det inte finns något teologiskt fel. Min kyrkoherde Fader Alfons Matt, som också är min andlige vägledare, har också bekräftat samma sak.

Maria, du har gjort så mycket för så många själar. Det blir säkert lätt för dig att komma direkt till Himmelen, utan någon Skärseld.

Jag är inte så säker på att få komma direkt in i Himmelen utan rening i Skärselden, för jag har fått mer ljus, mer kunskap och därför är mina synder allvarligare. Men samtidigt hoppas jag ju naturligtvis på att själarna ska hjälpa mig till Himmelen.

Är du glad över att ha denna övernaturliga gåva eller är det en börda för dig att behöva hjälpa dessa själar?

Nej, jag klagar inte över dessa svårigheter för jag vet att jag kan hjälpa dem. Jag är glad och tacksam över att kunna hjälpa själarna.

Mäktig Bön för De Döende

Gammal avlatsbön, Salige Pius IX, 2 feb. 1850, 15 maj 1933.

”Enligt vad själar i Skärselden har talat om för mig hamnar många människor i helvetet därför att man ber alldeles för litet för sina medmänniskors frälsning. Många själar skulle räddas om man morgon och kväll bad följande bön.” Maria Simma (1915 - 2004)

Barmhärtige Jesus, Du som älskar våra själar, för Ditt Allraheligaste Hjärtas dödskamp och för Din Obefläckade Moders sorgers skull, ber jag Dig att genom Ditt Dyrbara Blod rena alla de syndare i vår värld som denna dag ska lämna jordelivet. Jesu Heliga Hjärta, som en gång lidit dödskampen, förbarma Dig över de döende. Amen.

Be *Var hälsad Maria* tre gånger

Dessa texter tillhör

Ave Maria Publikationer – Gråbröderna

Du får gärna kopiera och sprida, men ange källan!

Gåvor som visar din uppskattning (för vidare spridning) **Swish 076 555 84 06**

Ave Maria Publikationers
skriftserie
Vad händer efter döden?

- Skärselden – ett onödigt lidande
- Själarna från Skärselden har berättat för mig... Maria Simmas vittnesbörd
- Sann kärlek till våra avlidna – böner och andakter för de avlidnas befrielse från Skärselden
- Inför evigheten – böner och andakter att be för en salig död och för de döende
- Timmarnas Liturgi för de Avlidnas Själur